

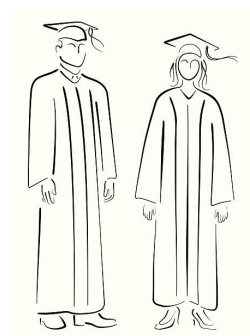
Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
28. dubna Léta Páně 2024

S V A T O
V Á C L A V S K Á
V I N I C E 5

KVĚTEN

Tradiční

obřad promoce absolventů Univerzity Karlovy hodně připomíná starobylou liturgii: na zem splývající taláry, lesknoucí se insignie, varhanní doprovod, dokonce latinsky čtené znění promočního slibu... A tak, když jsme před zahájením letošních promoci čekali na jejich zahájení, debatovali jsme, jestli se za těch bezmála sedm století na tomto obřadu vůbec něco změnilo. Jedna věc určitě, a výborně na tom je, že si toho dnes už ani nevšimneme, ačkoli ještě na počátku 20. století si to nikdo nedovedl představit... Dobrou polovinu nás, pedagogů, kteří jsme

pak zaujali místa v čele auly, totiž tvořily ženy, včetně paní prorektory v červeném taláru. Když totiž žijeme v určitých kulturních souvislostech, připadají nám samozřejmé a neměnné, avšak vývoj je základním atributem života. Jak vyplývá ze zprávy ze setkání pastorační rady v tomto čísle Vinice, čeká nás diskuze o hledání nových cest. Cílem ovšem není vývoj sám, stejně jako cílem nemůže být za každou cenu udržovaný status quo. Jde o zpřítomnění toho, co vyplývá z tradice, kterou neseme napříč staletími, totiž z Ježíšovy radostné zprávy.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady v dubnu

V úterý 16. dubna večer se na faře sešla pastorační rada. Na úvod se věnovala podnětu, který radním poslala Petra Švecová ohledně průběhu liturgie na Zelený čtvrtek, a sice jestli by mezi těmi, komu kněz obřadně omývá nohy, neměly vedle „zasloužilých mužů“ sedět také ženy, či být přizváni třeba lidé nějak znevýhodnění, chudí či jinak trpící. Radní o této otázce diskutovali, nahlíželi ji z různých úhlů a v debatě budou pokračovat. Příští Zelený čtvrtek je ještě daleko, ale otevřela se i některá další témata: jestli by ženy v naší farnosti nemohly zastávat službu akolyty, jak se kdo cítí ve farnosti přijat, či jak tyto otázky vnímá naše mladá generace.

Dále pastorační rada plánovala jarní akce: výlet pro seniory (27. dubna), vodu pro mládež (17.-19. května), celodenní farní výlet do Tábora (25. května) a biřmování s jedinou nedělní mší a Farním kafem (26. května). Řešila se také rekonstrukce bytu, který má farnost ve vlastnictví a který se chystá pronajímat. Ještě před rekonstrukcí je potřeba byt vyklidit, čehož se snad zhostí účastníci pánského klubu.

Květnová pastorační rada by měla být méně organizační, měla by se věnovat obecnějším pastoračním tématům.

AD

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

O Marii a svatých. Mít rád ty, které má rád Ježíš

V květnu - měsíci intenzivnějších modliteb k Panně Marii a slavnosti - bych ráda připomněla loňské úvahy „Mariánské svátky - ukazatele cesty k životu“ z knihy Anselma Grüna a Petry Reitzové. A letos bych doporučila knížku P. Daniela Víchy *Katolické speciality*, vydanou KNA v r. 2019 v edici Katecheze do kapsy.

P. Daniel Vícha je v současné době biskupským vikářem pro pastorační evangelizaci a vzdělávání Ostravsko-

opavské diecéze. V televizi Noe moderuje kontaktní pořad „Buon giorno s papežem Františkem“, v němž seznamuje diváky s počiny, promluvy i cestami Svatého otce. Také má program „Nebojte se...: Ptejte se kněze“, kde odpovídá na telefonické i písemné dotazy diváků, které se týkají křesťanské nauky i praktického života z víry.

V úvodu své knížky *Katolické speciality* píše: „...stále častěji vidím, jak je v představách dnešní společnosti učení

církve překrucováno. Mnoho dnešních katolíků, ale i ateistů, si vystačí se svými náboženskými znalostmi, které získali v hodinách náboženství pro děti, nebo při výuce dějepisu podle socialistických osnov. ... myslí si, že mají ve věcech jasno. Daleko více vyhledávají lidé východní náboženské směry nebo trendy letničních společenství, protože se zdají být snazší k přijetí.“

V knížce autor předkládá sedm úvah o těch otázkách víry, na které se ho jako kněze ptají nejen katoličtí věřící, ale i křesťané jiných denominací. Otevírá řadu citlivých otázek, například: Je papež symbolem autoritářství, nebo morální síly? Co znamená tradice, cenný kompas, nebo zátěž? A jak se stavíme ke zpovědi? Je to něco, čeho se máme obávat, nebo milost (svátost smíření, obrácení), díky níž nás Bůh znovu vrací do hry, když jsme se sami svým jednáním diskvalifikovali?

A teď k úvaze O MARIÍ A SVA-TÝCH:

Proč vzdávají katolíci zvláštní úctu Kristově Matce?

Na straně nekatolíků slyšíme námitky, že člověku nelze prokazovat úctu, která náleží jen samotnému Bohu. Jedná se zde o neporozumění roli Panny Marie v dějinách spásy. Jak víme z Písma, Maria nikdy neučinila nic, co by bylo v rozporu s Boží vůlí. Ba naopak nabádala k tomu, aby učedníci udělali vše tak, jak poručí Ježíš (Jan 2,5). Pramen mariánské úcty v katolické církvi má rovněž biblický základ. Při setkání s Alžbětou Maria ve svém Magnificat říká, že jí „veliké věci učinil ten, který je mocný, jeho jméno je svaté“ (Lk 1,49).

Tato citace nás uvádí do samotného středu úcty ke Kristově matce. Marii je vzdávána úcta proto, že jí Bůh učinil veliké věci. Správná úcta k Panně Marii je tedy vždy zároveň úctou a oslavou samotného Boha. Ten Marii uchránil od hříchu a v jejím životě mimořádným způsobem zasáhl svou milostí. Mariino vyvolení však nepopírá, že Maria, tak jako my všichni lidé, nepotřebovala vykoupení Ježíše Krista. Byla přece, jako my všichni, dcerou Adama a Evy. Její vykoupení se uskutečnilo jiným způsobem: Maria byla vykoupena již od svého početí.

Jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi je Ježíš Kristus. Pokud hovoříme o Marii jako o prostřednici, platí to právě pro její úzké pouto s Prostředníkem Kristem, který je pramenem všech milostí. S Boží milostí musela Maria spolupracovat a dávat jí ve svých rozhodnutích konkrétní odpovědi. Povoláním křesťana je následování Ježíše Krista. Všimá si Ježíšových postojů, vnáší do svého života jeho ponaučení a stanoviska. Sám Ježíš Kristus má bezesporu svou matku v nesmírné úctě. Sám o ní prohlásil, že jeho matka plní Otcovu vůli (Mt 12,50). Mít rád Ježíše Krista znamená mít také rád ty, které má rád on, a mít v úctě ty, které on sám chová v úctě.

Boha můžeme uctívat a chválit za to, jaký je. Ale také za to, čím vším nás obdaroval, a za to, čím obdaroval druhé. Mariánská úcta je tak projevem chvály a vděčnosti vůči Bohu, který právě Marii tolik obdaroval. Matka Kristova je Bohu nejbližší ze všech lidí. Proto má přímluva Panny Marie u Boha nesmírnou hodnotu, která převyšuje naše

přimlavy lidské, které za sebe i za druhé k Bohu vysíláme. To je pak důvodem modliteb k Matce Ježíšově, aby se za nás přimlouvala tak, jako to kdysi učinila ve prospěch svatebčanů v Galilejské Káně.

Jaký význam mají pro katolíky mariánská zjevení?

Mariánská zjevení, stejně jako zjevení Krista či andělů, patří ke spiritualitě mnoha katolických křesťanů. Přitom právě tato oblast katolické tradice v sobě nese nebezpečí zneužití či dezinterpretace. Klíč k porozumění problému se ukrývá ve správném pochopení významu slova „zjevení“. Křesťanství je ze své podstaty zjeveným náboženstvím. Je to sám Bůh, kdo se dává poznat svým tvorům. Jedním z projevů Boží lásky je to, že se zjevuje. Děje se tak postupně od dob Starého zákona, kdy Bůh zjevuje své jméno Mojžíšovi, dále se zjevuje uzavřením smlouvy na hoře Sinaj a pokračuje neustálým vedením svého lidu slovy proroků. Tím nejhmatatelnějším způsobem se zjevuje ve svém Synu Ježíši Kristu (Jan 14,9). To je definitivní zjevení Boha, zaznamenané v Písmu svatém, které vrcholí v osobě Ježíše Krista, Boha a člověka zároveň. Zjevení Panny Marie představují naprosto odlišnou skutečnost, než je Boží zjevení v Ježíši Kristu, i když právě na něj ukazují. Tyto jevy jsou plně podřízeny definitivnímu Božímu zjevení v Ježíši Kristu a nemožnou mu odporovat. Fenomén mariánských zjevení má být tedy vždy ve službě zjevení Božího. Tato zjevení mají vést k víře v Ježíše Krista, jeho následování a životu z Božího slova.

Není kult svatých proti kultu jediného Boha?

Mnoho katolických křesťanů, kteří se s vírou seznámili obrácením v dospělosti, má rovněž problém integrovat do své víry kult svatých, který je součástí učení katolické církve. Otázky, zda úcta ke svatým není porušením jediného prostřednictví Kristova mezi Bohem a lidmi, a zda není prosba o přimlovu svatých zbytečná, když své záležitosti můžeme předkládat přímo Bohu. Apoštol Pavel píše Timotejovi (Tim. 2,1-5), aby se křesťané modlili za druhé i za sebe navzájem. Pokud modlitba křesťanů nic neubírá Kristově prostřednictví mezi Bohem a člověkem, není pochyb o tom, že mu nic neubírá ani přimluva těch, kteří již dosáhli svého cíle a patří po smrti na Boží tvář. Jelikož církev je společenstvím, které zahrnuje nejen žijící v tomto pozemském světě, ale i ty, kteří již přešli do věčnosti, je pochopitelné, že se i oni budou u Boha přimlouvat za ty, kteří ještě žijí v pozemské existenci. Jedni i druhí jsou vykoupeni Kristem a dosahují spásy jeho prostřednictvím. Pokud člověk prosí svého blízkého o modlitbu v různých životních těžkostech, může přece prosit i ty, kteří už došli svého cíle a jsou s námi v Kristu spojeni. Stejně jako Panna Maria i svatí jsou dílem Boží milosti a došli spásy skrze Kristovo vykoupení. Pro jejich láskyplné sjednocení s Bohem je jejich přimluvná modlitba velmi účinná. V Bohu vidí také nás a realitu našeho života pod jiným zorným úhlem. Přímou vědí, za co se za nás modlit, zatímco my sami někdy tápeme v tom, co je dobro a zlo.

Uctívají katolíci sochy a obrazy? Nedo- pouští se modloslužby?

Druhé přikázání Desatera (Ex. 20,4-5) zakazuje zobrazovat si Boha. Je skutečnost, že se v katolických kostelích nacházejí sochy Krista a svatých, modloslužbou? Sochy či předměty mají člověka disponovat k tomu, že si bude schopen lépe uvědomit posvátnost okamžiku setkání s Bohem, a to s plným vědomím, že obraz není Bohem, ale na Boha ukazuje. Bůh nikdy nebude uchopitelný lidskými smysly. Přesto se však Bůh v dějinách spásy několikrát ukazuje ve viditelné podobě. Například

při Ježíšově křtu v Jordánu sestupuje Boží Duch jako holubice (Mk 1,10), nebo o Letnicích se Duch Svatý ukazuje v podobě ohnivých jazyků (Sk 2,1-4). Umělecké vyjádření těchto skutečností nemůže odporovat druhému Božímu přikázání, pokud ukazuje dál k podstatě, kterou je Bůh sám. Využívání lidských smyslů při setkání s Hospodinem je přirozenou součástí člověka. K této přípravě smyslů na setkání s Bohem má sloužit viditelná krása liturgie, nádhera sakrální hudby i výzdoba chrámů.

Jana Gottwaldová

Budoucnost má člověk pokoje

O pokoji či míru je v Bibli řeč na mnoha místech. Zcela zvláštní váhu má, když jinak vcelku běžný pozdrav „Pokoje vám“ zaznívá z úst vzkříšeného Krista, a to hned třikrát v předposlední kapitole Janova evangelia. V tomto případě se nejedná o pozdrav na způsob přání. Je to oznámení či vyhlášení nové skutečnosti, kterou vzkříšení nastoluje.

Všimněme si, co na toto trojí konstatování pokoje bezprostředně navazuje. Pokoje vám - a ukázal ruce a bok (srov. J 20,20). Pokoje vám - dechl a řekl: posílám vás v síle Ducha konat odpuštění (srov. J 20,21). Pokoje vám - dotkni se mých ran (srov. J 20,27). Dvakrát soustředí pozornost učedníků a Tomáše na stopy fyzického utrpení na svém těle (daleko důrazněji poukazuje Vzkříšený na své tělo v Lk 24,37nn). Jednou následuje dechnutí na učedníky. Dech je také fyzická skutečnost, jistě narážka na stvoření. A pak je tu poslání. To je skutečnost duchovní. Pokoje pramenící

ze vzkříšení jako by prostupoval rovinu fyzickou i duchovní, zasahuje skutečnost v její celistvosti, úplnosti.

Jedním z biblických míst, které nám může pomoci pochopit, v čem spočívá ona nová skutečnost pokoje pramenícího ze vzkříšení a jak konkrétně se nás týká, je ujištění, že „lidem pokoje patří budoucnost“ (Žl 37,37b). Pokoje či mír, hebrejsky šalom, znamená mnohem víc než jen nepřítomnost války nebo konfliktu. Znamená hluboký vnitřní stav vyrovnanosti, integrity, zdraví. Slíbená budoucnost zde není abstraktní, mohla by být přeložena slovem potomstvo. Jde tedy o budoucnost konkrétních příštích generací. Následující verš jakoby zrcadlově hovoří o opaku: svévolníci či zločinci budoucnost nemají, „jejich potomstvo bude vymýceno“ (Žl 37,38). Ve 37. žalmu lze rozpoznat určitou radu, jak se vyladovat na frekvenci pokoje, a tedy budoucnosti: Zaměř svou pozornost na lidi dobré, všiměj si lidí pocti-

vých a přímých a jich se drž (srov. Žl 37,37a). A naopak: nenech se rozhodit a strhnout k závisti při pohledu na ty, kteří jsou podlí a konají zlo, byť jim to přináší úspěch (srov. Žl 37,1.7). Zlo neignorovat, netvářit se, že se mně netýká, ale daleko více si všímat dobrých lidí a jejich činů, pozorovat je, hledět na ně a tím sytit své nitro.

Máme-li být v dnešním světě věrohodnými svědky zmrtvýchvstání, nestačí tvrdit, že se těšíme do nebe. Zmrtvýchvstání je třeba dosvědčovat konkrétními činy ve prospěch života budoucích generací na této zemi. Budoucnost života je silně ohrožena na mnoha úrovních

- válkami počínaje, přes napětí, nevraživost a nenávisť ve společnosti, kriticky ohroženou přírodou konče. Naše osobní nasazení v těchto oblastech je nutné. Každý může udělat něco pro vzájemné porozumění ve svém bezprostředním okolí, každý se může zamyslet nad mírou své spotřeby a udělat tak něco pro přírodu. Každý může pracovat na tom, aby byl více člověkem - tím, kdo za všech okolností respektuje důstojnost druhého. Záleží opravdu na každém. Nejsme bezmocní a Bůh je na naší straně, jako stál na straně svého Syna, kterého mocní připravili o budoucnost.

Jan Rückl

Na Ukrajině se stále bojuje - i za nás

Dostal se k nám text o zapojení sousední farnosti do pomoci Ukrajině, kde se můžete dočíst, jak je možné se konkrétně zapojit.

Když v roce 2022 napadlo Rusko znovu Ukrajinu, začali farníci Nejsvětějšího Srdce brzy pomáhat Ukrajinkám a jejich dětem. Pro lidi uprchlé před bombardováním se napřed hledaly možnosti ubytování, shánělo se oblečení, základní vybavení domácnosti a další materiální pomoc. Pak přišly na řadu kurzy češtiny, výtvarka pro děti, školní výuka a pomoc při orientaci na úřadech. Následně se pak podpora místních soustředila na klasické „zapojení do pracovního procesu“ a další integraci. Mnoho z nás má dnes v práci nové kolegyně, někteří stále své známé „utečence“ doprovázejí.

Z kontaktů ale postupně vyplývalo, co na Ukrajině momentálně nejvíce k přežití chybí. Samozřejmě naděje - že válka

někdy konečně skončí, že obrana nebyla marná, že všechno zlé snad jednou skončí. Ale chybí i praktická pomoc: Na Ukrajině zoufale postrádají základní i volně prodejné léky, a to nejen proti vysokému tlaku, cukrovce, cholesterolu a proti alergiím, ale i takové běžné, co koupíme v drogerii proti nachlazení, vitaminy, prostředky pro první pomoc i obvazy a další zdravotnické potřeby.

Současně je ale navíc potřeba celá řada věcí, které mohou zachránit život nebo jsou nezbytné při ošetřování raněných a jejich rekonvalescenci. Berle, ortězy, vozíky, ale i spousta méně známých pomůcek, které jsme díky Bohu zatím většinou nemuseli znát. Víte například, co je to turniket? Pro většinu z nás je to nějaká brána, která reguluje vstup. Zdravotníky ale v souvislosti s válkou hned napadnou škrtidla, která mohou zastavit krvácení a zachránit život. A nejsou to levné věci.

Když se ukázala možnost zpracovávat obvazy, které neprošly výstupní kontrolou a továrna je odváží do spalovny, chopila se Farní charita této nabídky a začala pytle s odpadem vyzvedávat a zpracovávat. Těžký igeliták stěží unesou dva muži, tedy samozřejmě záleží na typu obvazů. Do osobního auta se vejdou asi tak čtyři, dodávka přiveze osm až deset. Obvykle se pro odpad jezdí do továrny jednou až dvakrát týdně.

Ve vinohradské farnosti Nejsvětějšího Srdce Páně se začalo se zpracováváním v červnu 2023. Z pytlů se vyberou celistvější kusy, vytrídí se nepoužitelné odštířky, rozmotané kusy se svinou, prohlédnou se místa s kazem, označená červenou mašličkou. Někdy označuje jen nějakou chybu v tkaní, jindy zeslabené místo, někde je nutné odštířnout vadné spojení. Smotané obvazy se třídí podle velikostí a druhů a rovnají se do krabic. Některé obvazy jsou hutné, jiné jako měsíční svit pro zlomenou nožku víly z pohádky Karla Čapka. Týdně se do skladu odváží asi 30 různě velkých krabic plných obinadel v hodnotě, kterou bychom měli opravdu problém vybrat třeba i jen jednou za rok. Zatím se v zázemí Plečnikova kostela na náměstí Jiřího z Poděbrad pracuje ve všední dny po mši svaté třikrát týdně ráno (pondělí, čtvrtek a pátek) a dva večery (pondělí a čtvrtek). Mírné kolize s dalším programem farnosti se zatím vždy podařilo vyřešit a přes všechno očekávání byli lidé ochotni chodit pracovat i o prázdninách.

U Panny Marie Sněžné navázali ve velkém stylu. Františkáni jsou v kontaktu s ukrajinskou komunitou a na zpracování pytlů s odpadem přijde

klidně i čtyřicet lidí. Ukázalo se, že při takovém nasazení jsou schopni spořádat sedm pytlů „na posezení“, takže se scházejí obvykle jen jednou týdně.

A nejsou to jediná místa v Praze: Motá komunitní centrum v Břevnově, v postní době se připojila Lhotka, pracuje se v Tuchoměřicích a nově i ve farnosti v Úvalech u Prahy. Je to velká pomoc - ale možná hlavně i podpora, že se tady v Česku na utrpení lidí na Ukrajině nezapomíná. Zároveň je možné při té příležitosti trvale vybírat a odvážet i věci, které tam jsou kvůli trvajícím agresi Ruska stále potřeba: Přineste tedy odložené berle, ortézy, invalidní vozíky, které už nepotřebujete, inkontinenční pomůcky (tedy pleny pro dospělé), vitaminy apod., případně přispějte na dopravu, třeba na účet některé z farností nebo spolku Zdravotní zajištění, např. na <http://zdravotnizajisteni.cz/podporte-nas/>. Ostatně tam se o aktuální situaci pomoci na frontě a v zázemí můžete dozvědět víc. Všichni si ale přejeme, aby takový typ pomoci už konečně nebyl potřeba. Ubrání-li se Ukrajina, roste i naše šance, že se někdy v budoucnu nebudeme muset bránit my.

MV

OHLÉDNUTÍ

Letošní hod beránka na Zelený čtvrtek

Již druhým rokem se na Zelený čtvrtek konala v sále za kostelem sv. Václava večeře s hodem beránka, připomínající Ježíšovu poslední večeři. Je to příležitost proniknout ve společenství ještě o něco více do souvislostí velikonočních událostí, které slavíme v nádherných liturgických obřadech velikonočního Tridua.

Mnohé z nás tato večeře velmi obohatila a chtěli bychom se o to nyní s vámi na stránkách Vinice podělit:

„Večer Zeleného čtvrtku v kostele sv. Václava byl pro mě neobyčejným zážitkem. Do té doby jsem o sederové večeři jen slyšela vyprávět. Každý krok obřadu, konzumaci symbolických pokrmů, pití vína, čtení z Hagady, zpěv písní, mytí rukou či lámání nekvašeného chleba jsem následovala s nadšením a těšením se na to, co přijde dalšího. Díky hodu beránka dnes lépe chápu tajemství poslední večeře Páně a šířeji Ježíšovo ukřižování a jeho význam.“ J.Hr.

„Co mě na sederové večeři oslovuje: prožívání večeře ve společenství mě mnohem více přibližuje k Ježíši, který také svou poslední večeři neprožíval ve dvou. A pak si během liturgie mše svaté živě uvědomuji, jak vychází ze sederové večeře: žehnání, mytí rukou, četba Písma, žalmy, lámání chleba, chvála...“ J.Č.

„Zelenočtvrteční večeře hodu beránka pro nás byla úžasným setkáním, ze kterého budeme dlouho čerpat lásku, radost, sílu a útěchu. Bylo oblažením pro naši duši prožít ve společenství

laskavých lidí večer plný původních rituálů, společného zpívání v hebrejštině, slavení a úcty, ale i legrace, sdílení a spolupráce. Byl to mimořádný hluboký zážitek v ten pravý čas.“ J.Ho.

„Tento rok, kdy se již podruhé konal na Zelený čtvrtek Hod beránka, zvědavost zvítězila a rozhodli jsme se akce zúčastnit. V sále nás čekalo příjemné překvapení. Vzorně vyzdobená tabule pro třicet lidí a stoly plné pochutin, jak je mnozí dobrovolníci připravili. U každého talíře byl sešitek s programem i s písničkami. Hod beránka mohl začít. Pochopili jsme, jak důležitou událostí byla tato nedílná součást oslavy svátků paschy. Jak vytváří společenství i z lidí, kteří se předtím třeba ani neviděli. Pochopili jsme, z čeho vycházejí některé liturgické texty a úkony při mši svaté a že vlastně část této slavnostní židovské večeře slavíme při každé bohoslužbě oběti. Byla to velká oslava Poslední večeře a pro nás to nejhezčí prožití Zeleného čtvrtku. Pokud se bude Hod beránka opakovat příští rok, můžeme vám ho jen doporučit.“ M&E

Dá-li Bůh, tedy příští rok opět ve Vršovicích!

*Pavla Edita Herciková
a účastníci zelenočtvrteční večeře*

POZVÁNÍ

Program na květen

Ve **čtvrtek 2. května** v 9 hodin dopoledne zveme na další **setkání Klubu seniorů**, které se výjimečně uskuteční v sále u sv. Václava. Martin Sovák a Hana Králová ze Státního oblastního archivu v Praze budou mít **přednášku o „vršovickém Baťovi“** či „králi knoflíků“ **Jindřichu Waldesovi**, který byl významným průmyslníkem, sběratelem a mecenášem. Součástí přednášky bude i videoprojekce.

V **neděli 12. května** při bohoslužbě od 10.30 v kostele sv. Václava přijme skupina dětí z farnosti **první svaté přijímání**.

Na **víkend 17.-19. května** je naplánována **Voda pro mládež**, kterou jako obvykle pořádají Vojta Tutr a Pavel Kryl. Tentokrát budeme sjíždět řeku Sázavu. V pátek večer se dopravíme do kempu, lodě budeme půjčovat v sobotu ráno, předpokládaný návrat v neděli odpoledne. Doporučený věk účastníků: 13-20 let, počet účastníků je omezen na 12. Zájemci se mohou přihlašovat na

webu farnosti, **uzávěrka je 4. května**, abychom s předstihem věděli, kolik lodí máme zapůjčit.

Svatodušní vigílie bude sloužena v **sobotu 18. května** od 20.00 v kostele sv. Mikuláše.

V **sobotu 25. května** se uskuteční celodenní **Farní výlet**, tentokrát do Tábora. Přihlašování u Vladimíra Jeništy (vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz).

V **neděli 26. května** se v kostele sv. Václava bude konat jen **jedna mše svatá** v 10:00, při které bude udělena několika farníkům **svátost biřmování**. Po bohoslužbě bude následovat **Farní kafe** v portiku kostela.

V **neděli 26. května** v 16.30 zveme děti na faru na **představení loutkového divadla**. Na programu je pohádka **O Honzovi a líném pantátovi**.

Přihlašování na Tělesnou obnovu 2024

Vážení sportovci,

opět Vás zveme na již jedenáctý ročník Tělesné obnovy během prodlouženého víkendu **21. 6.-24. 6. 2024** (pátek večer až pondělní odpoledne) v areálu Karlovy univerzity v Horním Poříčí (mezi Strakonícemi a Horažďovicemi). Tato sportovně-společenská akce je vhodná

i pro jednotlivce, neúplné rodiny a pro rodiny, jejichž někteří členové nejsou „praktikující“. Sjíždění Otavy letos plánujeme až na pondělí.

Přihlašovat se lze do pondělí 27. 5. 2024, odkaz najdete na webových stránkách farnosti.

- Příjezd v pátek 21. 6. 2024 večer.
- Ukončení akce v pondělí 24. 6. 2024 po sjezdu Otavy (cca mezi 15. a 17. hodinou). Lze odjet také v neděli kdykoliv po 14. hodině.
- Předběžná cena za ubytování a stravu od sobotní snídaně do pondělní snídaně (bez večeře v sobotu) je 2 200 Kč (děti 3-12 let 1 130 Kč), pokud odjedete již v neděli po obědě, vychází cena na cca 1 530 Kč (děti 3-12 let 800 Kč) za celý pobyt. Přesnou cenu dostane každá přihlášená rodina i s číslem účtu pro platbu a variabilním symbolem.
- V den příjezdu bude večeře vlastní a v sobotu večer plánujeme klasické opékání na ohni z dovezených zásob - lze uložit do lednice. Večeře tento den nebude.
- Je třeba přihlásit jmenovitě všechny účastníky (včetně věku v době pobytu), děti do 2,99 let jsou zdarma bez nároku na lůžko a stravu. Zaplatit bude třeba bezhotovostně před zahájením akce.
- K dispozici jsou chatky se čtyřmi třílůžkovými pokoji, každý pokoj má vlastní vchod ze zastřešené verandy; sociální zařízení je v hlavní budově.
- V sobotu budeme sportovat v táboře (fotbal, volejbal, softbal, florbal a další hry - co kdo přiveze), odpoledne bude mše sv. a po večeři plánujeme táborák.
- Neděle je vyhrazena olympiádě a po obědě následuje vyhlášení výsledků. Kdo bude až do pondělí, může odpoledne opět sportovat, nebo vyrazit někam na výlet.
- V pondělí po snídani (a úklidu) středisko opustíme. Následuje více variant programu (dle zájmu je možné se rozdělit na cca 2-3 skupiny):
Stejně jako před rokem lze vyjet na vodu - tuto variantu zpravidla volí naprostá většina účastníků. Můžete s námi jet, i pokud nemáte s vodáctvím zkušenosti. Pro bezpečnou jízdu na raftu stačí 1 zkušenější vodák na plavilo pro 6 osob. Předpokládaná cena za zapůjčení vybavení a jeho dopravu je cca 250-300 Kč za místo na lodi / raftu (menší děti mohou být na jednom místě 2). Dle dohody v táboře pojedeme buď úsek Sušice - Horažďovice (16 km), nebo Horní Poříčí - Strakonice (11 km).
Variantně (nebo při nepříznivém počasí) lze pondělí věnovat pěší turistice, návštěvě zajímavých míst v okolí (hrad Rabí) nebo cyklovýletům.
- Nově používáme pro komunikaci s účastníky farní e-mail: telesna.obnova@farnostvrsovice.cz.

Za přípravný tým
Bětka Matochová
Lída a Pavel Hobzovi

Pout' do jihozápadní Francie

Pout' se uskuteční 21. září - 2. října 2024. Připravují ji Luděk Kučera (tel. 722 410 369, email@ludekkucera.cz) a Olga Polanská (tel. 604 208 771, olga.polanska@seznam.cz). Předpokládaná cena je 23 000 Kč. Duchovní doprovod zajišťuje P. Stanisław Góra.

Stručný itinerář: Cluny (klášter z r. 910), Vienne (římský chrám Augusta a Lívie), Avignon, Orange (antické památky), prehistorické jeskyně s nádhernými nástěnnými malbami Point d'Arc-Chauvet (stáří asi 30 000 let) a Lascaux (asi 20 000 let), poutní místo Rocamadour, přístavní město Bordeaux, Lourdes (Lurdy), pyrenejské údolí Cirque de Gavarnie, Toulouse (muzeum Airbusu), Albi s opevněnou katedrálou, nikdy nedobyté středověké město Carcassone a římský viadukt Pont du Gard, antické památky v městech Montpellier, Nîmes a Arles, románská katedrála z 12. století ve Vaison-la-Romaine.

Přihlášky a organizační záležitosti: Hana Kučerová Rechnerová (hanka.kucerech@gmail.com, tel. 721 444 323).

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise) obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neproděné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 26. 5. 2024, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 17. 5. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Anna Duchková (AD), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Růckl, Pavel Hobza, Pavla Edita Hercíková. Korektura: Alena Liškay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.